

Sygn. akt II CSK 79/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa Domu Obrotu Wierzytelnościami "C." -
Spółki Akcyjnej
przeciwko G. P. i M. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 marca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 września 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398 § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Są to tzw. elementy konstrukcyjne tego nadzwyczajnego, wysoce sformalizowanego środka zaskarżenia i dlatego niezachowanie któregokolwiek z nich skutkuje jego odrzucenie a *limine*.

Wymagania skargi kasacyjnej, w porównaniu z kasacją, są surowsze albowiem aktualny środek winien zawierać wyraźnie sformułowany wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie wskazujące na występowanie jednej co najmniej z przesłanek objętych hipotezą art. 398⁹ § 1 k.p.c. Wskazanie że skarga kasacyjna powinna być rozpoznana „bowiem nie jest możliwa zmiana zaskarżonego wyroku wydanego z naruszeniem przepisów postępowania po rozpoznaniu sprawy w trybie nakazowym, mimo iż powinna być rozpoznana w trybie zwykłym z powodu wątpliwości co do prawdziwości i treści wypełnienia weksla, który wypełniony został przez nabywcę weksla, to jest powoda, co jest częstą praktyką przedsiębiorstw trudniących się windykacją roszczeń a rozpoznanie skargi kasacyjnej przyczyni się do ukrócenia tej naruszającej prawo praktyki, wpływającej negatywnie na sprawny, szybki i uczciwy obrót gospodarczy” nie odpowiada hipotezie art. 398⁴ pkt 3 k.p.c. Nie spełnia bowiem wymagania przedstawienia uzasadnienia tego wniosku. Wskazanie zagadnienia prawnego polega bowiem na przedstawieniu jurydycznego wyводу a taki nie został wyartykułowany i wskazaniu dlaczego jest ono istotne (por. Uchwałę połączonych Izb Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2002 r. III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92). Zacytowane zdanie niewątpliwie w żaden sposób nie wyczerpuje żadnej z dalszych przesłanek zawartych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, na podstawie, art. 398⁶ § 3 k.p.c.